

עפ"ג 38329/04/15 - מרינה שיכמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 38329-04-15 שיכמן נ' מדינת ישראל 20 אוקטובר 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מרינה שיכמן

המערערת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערערת ובאת כוחו עו"ד מירי אוזן-קליימן

ב"כ המשיבה עו"ד רחל אבישר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערת הורשעה על פי הודאתה בת"פ 25430-11-13 (בית משפט השלום בנתניה) בסיוע להתפרצות לדירה ובסיוע לגניבה כמתואר בסעיף 1 לגזר הדין נושא הערעור ונידונה ל-9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ל-4 חודשי מאסר על תנאי ו-8 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא התחשב בנסיבותיה האישיות של המערערת, ובמיוחד במצבה המשפחתי כאשר היא אם לשלושה ילדים קטנים שלא ניתן להפריד ביניהם לבניה כאשר תצטרך לרצות מאסר מאחורי סורג ובריה בהעדר אפשרויות טיפול אלטרנטיביות בהם.

לטענת ב"כ המערערת, המערערת לא הייתה מנותקת מילדיה מעוללם, ובית משפט קמא לא נתן משקל הולם לטלטלות הרגשיות שעברה עוד בילדותה, כפי שמתואר בתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית משפט קמא.

ב"כ המערערת טוענת כי עונש המאסר שהוטל בניכוי ימי המעצר יכולים להביא את המערערת לתקופת מאסר כזו שניתן

עמוד 1

לרצותה בעבודות שירות ועותרת לשלוח אותה לממונה על עבודות שירות שיחווה דעתו בדבר אפשרות לעשות כן.

עוד עותרת ב"כ המערערת לקבל תסקיר משלים משירות המבחן, בנוסף לתסקיר שהתקבל לצורך הדיון היום, על מנת שיבחן את שילובה של המערערת בהליך טיפולי ויבחן פעם נוספת את האפשרות שילדיה של המערערת יטופלו על ידי הוריה, כפי שהציע שירות המבחן בתסקיר שהוגש לצורך הדיון היום, שכן לטענת המערערת לא נערך בירור מספיק בעניין זה עם גורמי הרווחה ועל פי דעתה מפי גורמי הרווחה, הדבר לא ניתן יהיה לביצוע בשל מצבם של הורי המערערת, ובמיוחד בשל מצבו הרפואי של אביה.

לצורך הדיון בערעור התקבל תסקיר שירות המבחן וממנו עולה כי המערערת גרה בדירה שכורה בנתניה במימון סיוע בקצבת ביטוח לאומי, אינה עובדת בשל היותה הורה יחידנית שדואגת לצרכי ילדיה הקטנים. שירות המבחן התרשם כי המערערת זקוקה לטיפול במסגרת סמכותית ומחייבת בשירות המבחן והביעה אמביוולנטיות ביחס לאפשרויות הטיפול בה.

לדברי שירות המבחן, המערערת לא שיתפה פעולה עם המסגרות הטיפוליות בהן שולבה בעבר וחשה שקצינות המבחן שאיתן היא נפגשה נקטו נגדה עמדה שיפוטית ולא הייתה מעוניינת להמשיך בקשר איתן.

עוד עולה מתסקיר שירות המבחן שהמערערת לא נמצאת בקשר עם מחלקת הרווחה מלבד פנייה בזמן האחרון לקבל סיוע כלכלי ויש לה משפחה תומכת ומגויסת ולכן סבור שירות המבחן כי במידה והמערערת תאלץ לרצות עונש מאסר בפועל, בני משפחתה יתגייסו בשנית לטובת ילדיה ויטפלו בהם בתקופת היעדרותה וזאת לאחר שמלשכת הרווחה ציינו שאין מענה טיפולי הולם עבורה במסגרת הרווחה.

בסיפא התסקיר מפרטת קצינת המבחן את מרכיבי הסיכון באשר לאפשרות שהמערערת תחזור על מעשיה וכותבת שהיא מגלה תובנה מוגבלת בלבד באשר לחומרת מצבה ומתקשה להיעזר בגורמי הטיפול אך מצד אחר לקחה בחשבון את העובדה שבמשך למעלה משנה, וב"כ המערערת טוענת למעלה משנתיים, לא נפתחו נגד המערערת תיקים נוספים.

שירות המבחן מעריך, כאמור, שנדרש למערערת טיפול במסגרת סמכותית כדי לסייע בהפחתת הסיכון שנובע ממנה אך התרשם שהמערערת מתקשה לעמוד בהתחייבויות לטיפול בקבוצה כזו.

ב"כ המערערת טוענת, כאמור, שהנכתב בתסקיר שירות המבחן בכל הקשור לאפשרויות הטיפול בילדיה של המערערת באם המערערת תצטרך לרצות מאסר מאחורי סורג ובריח, איננו משקף את המציאות אך בעניין זה לא הוצג בפנינו כל מסמך ולא הובא בפנינו כל מידע מגורם ראשון אשר סותר את הערכת שירות המבחן, גם אם נקט במילה סבורה בכל הקשור לאפשרות שילדיה של המערערת, אשר ריצתה בעבר מאסר, יטופלו על ידי הוריה או על ידי גורם אחר.

מגזר הדין של בית משפט קמא עולה כי הוא התייחס בחומרה, כפי שראוי היה לעשות, למעשיה של המערערת שגם אם לא ביצעה בפועל את ההתפרצות, הרי סייעה לה בצורה משמעותית, לאחר שתכננה תכנון מוקדם וכאשר לאחר ביצוע ההתפרצות והגניבה החזיקה חלק מהרכוש הגנוב.

המערערת, כמו הנאשמים שהורשעו בביצוע הפריצה, פגעה בזכותם של בעלי הדירה לקניין, לשלוות הנפש ולביטחון

האישי ומתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא בסעיף 7 לגזר הדין בין מאסר קצר לשנת מאסר, הולם את נסיבות ביצוע העבירה על ידי המערערת.

בית משפט קמא גם לא התעלם כלל ולעיקר מהאמור בתסקיר שירות המבחן ובשיקולים שזקף לזכותה של המערערת בסעיף 9 לגזר הדין, דהיינו, בהודאתה של המערערת בכתב האישום שתוקן לקולא, בחלקה של המערערת באירוע נושא הרשעתה ביחס לנאשמים האחרים, גם אם אין להקל בו ראש ובהיותה נתונה במעצר במשך 3 חודשים ובהמשך בתנאי מעצר מגבילים.

גם גילה הצעיר ונסיבותיה האישיות והמשפחתיות של המערערת, כפי שעלו בתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית משפט קמא ובפנינו, לא נעלמו מעיני בית משפט קמא וכן התחשב בעדות העובדת הסוציאלית שהציגה את השפעת עונש המאסר מאחורי סורג ובריאח על המערערת וילדיה תוך קביעה שהמערערת ביצעה את העבירה ביודעה את מצבה וביודעה גם את התוצאות האפשריות מהעונש שיהיה צפוי לה בגין העבירה נושא מאסרה.

לאור כל האמור לעיל, ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן שהתקבל לצורך הדיון בערעור, איננו רואים מקום להקל בעונש המאסר שהוטל על המערערת על ידי בית משפט קמא, שמשקף את מדיניות הענישה הראויה ולוקח בחשבון את כל הנסיבות לקולא ולחומרה, כפי שנטענו בתסקירי שירות המבחן וכפי שנטענו על ידי ב"כ המערערת בפני בית משפט קמא ובפנינו.

אנו דוחים את הערעור.

המערערת תתייצב לריצוי מאסרה בבית סוהר נווה תרצה, ביום 20.1.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערערת לריצוי מאסרה.

ניתן והודע היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהםטל, נשיא